

EIB BULLETTINEN

DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK
EUROPÄISCHE INVESTITIONSBANK
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
EUROPEAN INVESTMENT BANK
BANCO EUROPEO DE INVERSIONES

BANQUE EUROPEENNE D'INVESTISSEMENT
BANCA EUROPEA PER GLI INVESTIMENTI
EUROPESE INVESTERINGSBANK
BANCO EUROPEU DE INVESTIMENTO
EUROOPAN INVESTOINTIPANKKI
EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN

2 - 1998 · Nr 97
ISSN 1025-0891

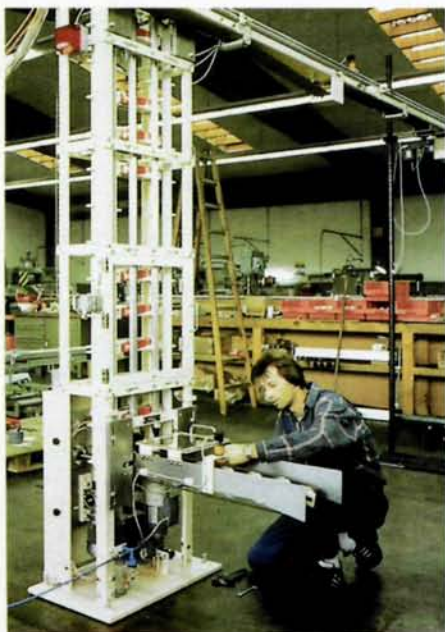
Europeiska investeringsbankens initiativ för att skapa sysselsättning i små och medelstora företag

Europeiska rådet i Amsterdam uppmanade i juni förra året Europeiska investeringsbanken att utveckla nya instrument för att, i syfte att främja sysselsättningen i Europa, finansiera innovativa små och medelstora företag med stor tillväxtpotential. Banken besvarade denna uppmaning med att inrätta Amsterdamhandlingsprogrammet som skall tillämpas fram till slutet av år 2000, och i november presenterade banken de första resultaten av programmet för Europeiska rådets särskilda sysselsättningstoppmöte i Luxemburg. Denna artikel beskriver bankens nya initiativ.

FINANSIERINGSKRAV BEGRÄNSAR SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAGS TILLVÄXTMÖJLIGHETER

I Europeiska unionen skapas nya arbetstillfällen till största delen i små och medelstora företag. Mellan 1988 och 1995, exempelvis, skapade företag med färre än 100 anställda i medeltal 260 000 arbetstillfällen per år, medan företag med fler än 100 anställda varje år under samma period avskaffade ca 220 000 arbetstillfällen. Det är framförallt små företag inom snabbt växande sektorer som bidrar till att skapa sysselsättning. Dessa företag, och framförallt unga företag, skulle kunna bidra ytterligare i det hänseendet, om de hade bättre tillgång till investeringskapital.

Företag som varit verksamma i mindre än 10 år har i allmänhet inte tillgång till vare sig egenkapitaltillskott utifrån, eller bankkrediter för längre tid än ett år. De finansierar sin verksamhet med hjälp av affärskrediter eller kortfristiga lån, som exempelvis motsvarar över 100 % av rörliga nettotillgångar i Italien, 60 % i Frankrike och 40 % i Förenade kungariket. Ju längre företagen har verkat, desto mindre beroende blir de av kortfristiga finansiella resurser, tack vare icke utdelade vinstmedel, men tillgången till långfristiga krediter är fortfarande begränsad. I början av 90-talet utgjorde exempelvis långsiktig upplåning endast 6 % av rörliga tillgångar för samtliga företag i Italien och 12 % i Förenade kungariket, medan ca 38 % av de små och medelstora itali-

Innehåll

- **Ny finansieringsordning för små och medelstora företag** 1
Med sin nya finansieringsordning som syftar till att underlätta små och medelstora företags tillgång till riskkapital är EIB banbrytande och samarbetar nära med nationella finansiella partnerinstitutioner.
- **Partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn (PPP)** 4
Genom Amsterdamhandlingsprogrammet kan EIB nu också stödja olika partnerskap inom områdena hälsovård och utbildning.
- **EIB och den Europeiska gemenskapens institutionella struktur** 7
I nära kontakt med övriga EU-institutioner utvidgar och diversifierar EIB sin verksamhet i en politisk och ekonomisk miljö som är i konstant förändring.
- **EIB:s roll i AVS-länderna** 11
Trender: Ökad utlåning till den privata sektorn samt en ökning av verksamhet genom finansiella mellanhänder.
- **Centraleuropas kapitalmarknader** 14
AAA-rankade EIB kan kraftigt bidra till att utveckla och fördjupa Centraleuropas kapitalmarknader.
- **EIB-Forum 1998** 15
Europas utmaning: Att investera i sysselsättning.
- **Video för att belysa EIB:s 40-åriga verksamhet** 16

enska företagen och 26 % av de brittiska över huvud taget inte hade några långfristiga skulder.

Unga innovativa företag med stark tillväxtpotential ställs inför särskilda finansieringsproblem. De måste utvecklas snabbt för att utnyttja sina konkurrensfördelar. Deras finansieringsbehov är därför omfattande, medan rörliga tillgångar, som kan fungera som säkerhet, i allmänhet är begränsat och ett stort antal osäkerhetsfaktorer hindrar en korrekt bedömning av företagets möjligheter att lyckas. Finansiering av sådana företag med hjälp av långfristiga krediter är därför endast möjlig inom mycket snäva gränser. Ett alternativ är att utöka företagets egenkapital med *riskkapital*. Riskkapitalverksamhet befinner sig emellertid fortfarande i ett första stadium i Europa, utom i Förenade kungariket som har världens näst största riskkapitalmarknad, efter Förenta staterna. Medan riskkapital i Förenade kungariket under 1996 gjort

12 %, och större delen av beloppet har använts för redan väletablerade företag.

Det är självfallet först och främst Europeiska unionens medlemsstater som genom ändring av skattesystemet, kapitalmarknadernas regler och institutioner skall se till att volymen riskkapital till företagen ökar. Men finansinstitut som Europeiska investeringsbanken kan även bidra till detta.

EIB:S ORDNING FÖR ATT STÄRKA SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAGS KAPITAL

1. Europeisk finansieringsordning för teknologi – EIB avsätter under de kommande tre åren 125 miljoner ecu för förvärv av andelar i solida riskkapitalbolag. Utifrån deras egen bedömning förvärvar dessa företag i sin tur andelar i små och medelstora företag, med betoning på relativt unga företag inom högteknologisektorn som har förmodad snabb tillväxt.

EIB förvärvar alltså inte direkta andelar i små och medelstora företag inom denna kategori, utan utnyttjar den särskilda kompetens och kunskap om marknaden som framgångsrika riskkapitalbolag förfogar över. Dessa företags målsättning är att finansiera små och medelstora företag i inledningskedet, för att sedan avyttra sina andelar med vinst.

det möjligt att tillhandahålla egenkapital för företagen till ett värde av 3 miljarder ecu, var motsvarande siffra bara 900 miljoner ecu för Frankrike, 700 miljoner ecu för Tyskland, 600 miljoner ecu för Nederländerna och endast 500 miljoner ecu för Italien. I hela Europa har riskkapitalbolagen under 1996 förvärvat nya andelar för totalt 6,8 miljarder ecu, ett belopp som är helt jämförbart med investeringarna i Förenta staterna samma år. Men medan över 40 % av riskkapitalet i Förenta staterna använts för nyetablering, eller för att hjälpa företag i inledningsfasen, är motsvarande siffra i Europa bara

EIB överläter åt Europeiska investeringsfonden (EIF) att välja ut de riskkapitalbolag där banken skall förvärva andelar. EIF ägs till 40 % av EIB, till 30 % av Europeiska kommissionen och 30 % ägs av ca 80 privata och offentliga banker. EIF förfogar själv över mer än 75 miljoner ecu, utöver EIB:s 125 miljoner, som ska användas till att förvärva andelar i riskkapitalbolag. Banken förväntar sig att andra finansinstitut med egna medel skall stödja dess initiativ, vilka syftar till att utveckla den europeiska riskkapitalmarknaden så att ett belopp, som är flera gånger högre än de 200 miljoner ecu

som EIB och EIF bidrar med, kan satsas på att utöka de små och medelstora företagens egna medel⁽¹⁾. Detta erbjudande om ytterligare kapital kommer att märkas på marknaden.

2. Egenkapital och kvasikapital för att finansiera innovativa små och medelstora företag – Ytterligare medel, som i balansräkningen räknas in i egenkapitalet, är viktigt för de små och medelstora företagen. Det gör att de omedelbart kan stärka sin finansiella ställning och samtidigt öka manöverutrymmet för att skaffa ytterligare kapital utifrån. Bland de instrument som kan utnyttjas är naturligtvis direkt förvärv av egenkapital, men också andra slag av finansiering som inte direkt utgör egenkapital men som liknar det, såsom t ex lån med underordnade lån.

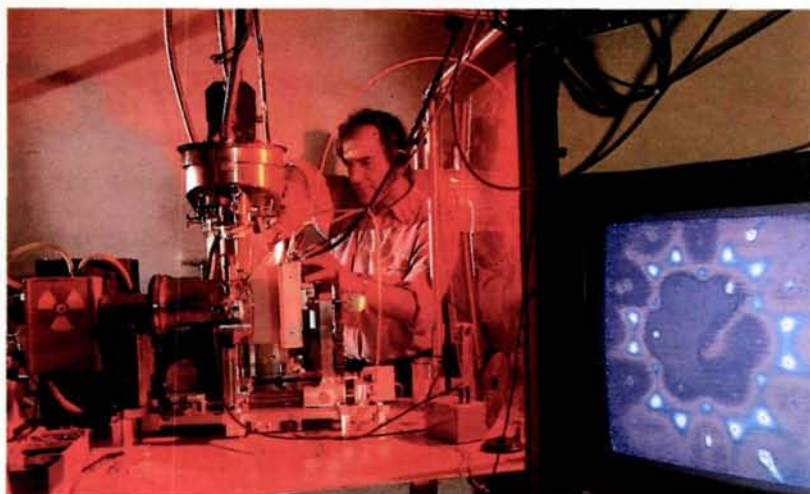
EIB kan inte direkt erbjuda de små och medelstora företagen sådan riskkapitalfinansiering, utan samarbetar med rutinerade samarbetspartners som har en kundkrets och kunskap om lokala och regionala marknader, och som tack vare närheten till kunderna kan granska investeringsprojekten till en rimlig kostnad och beräkna riskpremier på ett lämpligt sätt. Banken tillämpar därför samma princip för sin finansiering som när det gäller de globala lånen: den tillhandahåller medel för samarbetspartners som, under eget ansvar, vidarebefordrar dem till små och medelstora företag. Banken delar riskerna knutna till finansieringen med sina samarbetspartners och kommer därför att lägga undan 800 miljoner ecu för riskfi-

(1) Europeiska kommissionen och parlamentet har beslutat att tillhandahålla riskkapital för att stärka innovationspotentialen och konkurrenskraften inom EU. Det införs en riskkapitalordning ("ETF-start") som också kommer att förvaltas av EIF. De resurser den kommer att förfoga över skall huvudsakligen finansiera inrättande av eller inledningsfasen i företag inom högteknologisektorn. Inte heller här planeras något direkt förvärv av andelar i individuella företag, utan snarare i specialiserade riskkapitalbolag som investerar i företag under eget ansvar.

nansiering under de kommande tre åren. Det borde vara tillräckligt för att beloppen för att finansiera riskkapital, tillsammans med beloppen från dessa samarbetspartners på 5-8 miljarder ecu.

Med denna riskkapitalverksamhet går EIB in på ett nytt område. Villkoren för denna verksamhet återstår fortfarande att definiera i detalj, naturligtvis i samarbete med partnerinstitutionerna, och den exakta fördelningen av risker och vinster måste fastställas tillsammans med respektive institution.

Hittills har banken tillhandahållit medel för det statliga riskförsäkringsbolaget SOFARIS (Société publique française de garantie des financements des PME), som inom vissa gränser beviljar garantier till franska riskkapitalbolag när de tillhandahåller egenkapital. Företaget har bidragit till att finansiera inrättandet av ett gemensamt riskkapitalbolag för IMI (Istituto Mobiliare Italiano) och ABN Amro Bank

och förhandlingar pågår med andra institutioner om drygt ett tiotal andra finansieringsmöjligheter.

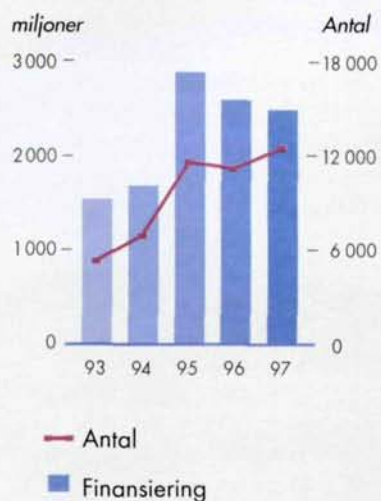
Banken ser de kommande månaderna som en försöksperiod. Vi skall samla erfarenheter och tillsammans med våra

samarbetspartners anpassa finansieringsutbudet med hjälp av riskkapital till de små och medelstora företagens särskilda behov, vilka varierar från ett medlemsland till en annan. Målsättningen är att kunna erbjuda ett brett utbud av attraktiva finansieringsprodukter. ■

Inom ramen för sin traditionella verksamhet grundad på de globala lånen beviljar EIB de partnerinstitutioner banken samarbetar med kreditlinjer på medellång och lång sikt. Dessa mellanhänder utnyttjar medlen för att bevilja lån (med högsta säkerhet) till små och medelstora företag, som stöd till investeringar där beloppen understiger 25 miljoner ecu. Mellanhänderna tar själva ansvar för lånen och står för risken, enligt villkor de själva fastställt. Erfarenheten visar att konkurrensen mellan bankerna gör att EIB:s partnerinstitutioner vidarebefordrar EIB:s gynnsamma finansieringsvillkor till de små och medelstora företagen. För närvarande samarbetar banken med ett hundratal partnerinstitut som beviljas globala lån avsedda att finansiera små och medelstora företag. I början av 80-talet uppgick de globala lånen endast till ca 500 miljoner ecu i medeltal per år och omfattade endast ett tusental företag. Under 1997 uppgick lånen till 2,5 miljarder ecu och omfattade 13 000 företag. De globala lånen till förmån för små och medelstora företag motsvarade nyligen ca 12 % av bankens totala utlåning inom Europeiska unionen.

Mellan 1993 och 1997 mottog över 47 000 små och medelstora företag knapp 11 miljoner ecu till deras projekt. Av dessa företag hade 85 % under 50 anställda.

Finansiering av små och medelstora företag (1993 - 1997)

EIB och partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn

Det framgångsrika införandet av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) och den gemensamma valutan under det kommande årtiondet är beroende av investeringar som stärker integrationen av Europeiska unionens medlemsstater. Den inre marknaden har framhävt betydelsen av en effektiv infrastruktur som en nödvändig grund för Europas framtida tillväxt och konkurrenskraft och skapandet av arbetstillfällen.

En särskild målsättning för sådana investeringar är att stärka fysiska förbindelser med avlägsna regioner och grannländer, av vilka många nu är kandidater för medlemskap i Europeiska unionen. En prioriterad målsättning i denna process är den fortsatta utvecklingen och moderniseringen av transeuropeiska nät för transport, energi och telekommunikation såväl som andra viktiga större europeiska infrastrukturprojekt och miljöinvesteringar.

Att uppfylla kriterierna för EMU-medlemskap, som fastställdes i Maastrichtfördraget, har krävt en större återhållsamhet i den offentliga sektorn och ökad budgetdisciplin, vilket har betonat behovet av ökad effektivitet för investeringar i ekonomisk och social infrastruktur. För att bibehålla synnerligen viktiga investeringar i projekt, som anses nödvändiga för Europas välstånd, måste EU:s medlemsstater finna alternativa finansieringssätt för att minska sina budgetunderskott och investeringsprogram. Dessa alternativ inkluderar privatisering och att dela på investeringskostnader med den privata sektorn, särskilt genom partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn (PPP).

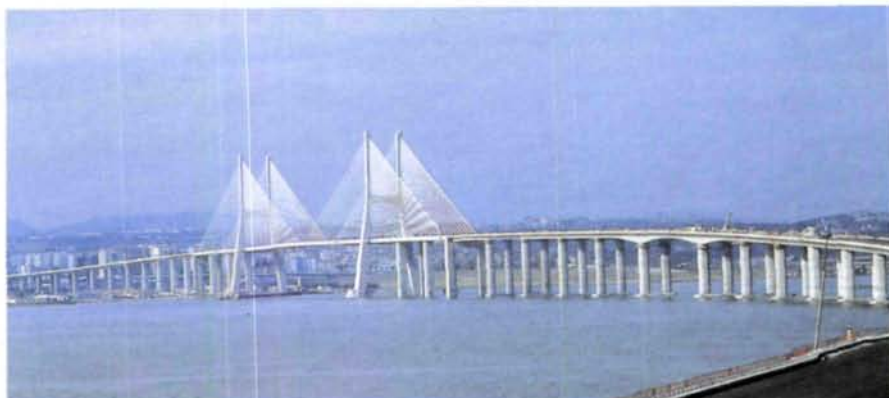
ETT EUROPEISKT TILLVÄGÅNGSSÄTT FÖR PARTNERSKAP MELLAN DEN OFFENTLIGA OCH PRIVATA SEKTORN (PPP)

På EU-nivå utvecklas gemensamma handlingssätt för att främja att privata intressen förenar sig med staten för att utveckla, finansiera och driva infrastruktuursatsningar. Utvecklingen av partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn (PPP) är inte

enbart nödvändiga för att ta itu med bristen på offentliga medel, utan även på grund av det positiva bidrag som kan förväntas från den privata sektorn vad gäller ledning, kostnadseffektivitet och kvalitet på tjänster, delande av vissa kostnader, utbuds- och efterfrågerisker samt fördelar som uppkommer genom att erfarenhet från offentlig och privat sektor kombineras.

Europeiska rådet har i sina rekommendationer om den ekonomiska politiken upprepade gånger understrukit betydelsen av partnerskap mellan den offentliga och pri-

Som EU-institution kan EIB även medverka i arrangemang för att dra till sig andra källor av EU-finansiering – särskilt bidragsfinansiering från unionens strukturfonder – Europeiska regionala utvecklingsfonden, sammanhållningsfonden – och Europeiska kommissionens budgetpost för TEN-projekt samt Europeiska investeringsfonden (EIF). I Central- och Östeuropa, där EIB deltar i förberedelserna av en djupare integration och anslutning till EU, samarbetar den också nära med kommissionens bidragsprogram PHARE. Efter beslutet vid Europeiska rådets möte i Köpenhamn

Bron Vasco de Gama i Lissabon

vata sektorn (PPP) som en ordning för att påskynda genomförandet av väsentliga projekt. Stats- och regeringscheferna uppmånade till att arbetsgrupper upprättas på ett mycket tidigt stadium i planeringen av viktiga projekt, särskilt för att främja samarbete mellan, och deltagande av, offentliga och privata intressen.

Utvecklingen av ett lämpligt upplägg för PPP för att finansiera transportinfrastruktur betonades även i rekommendationerna från högnivågruppen för TEN-projekt, i vilken EIB är medlem och kommissionsledamot Neil Kinnock är ordförande. EIB är beredd att aktivt stödja PPP genom att utnyttja befintliga finansiella resurser, och där så är nödvändigt, genom att förstärka samfinansieringen med andra finansiella källor och övriga lämpliga finansieringsordningar.

1993 är medel från PHARE-programmet i allt högre grad riktat till samfinansiering av infrastrukturprojekt.

Sådan EU-finansiering kan vara en betydande källa till mervärde för PPP genom att dels minska kapitalkostnaden, dels genom att skapa betydande finansiell samverkan. EU:s samfinansiering med den offentliga och privata sektorn stärker trovärdigheten och kreditvärdigheten för PPP-projekt samtidigt som den förbättrar hävstångseffekten av den offentliga sektorns finansiering.

EIB OCH INFRASTRUKTUR

I egenskap av Europeiska unionens projektfinansieringsinstitut har EIB 40 års erfarenhet av att stödja utvecklingen av infrastruktur – särskilt transportprojekt – i

Europeiska unionens medlemsländer och i ökande grad i tredje länder. Lån till projekt som syftar till att modernisera Europas infrastruktur, särskilt TEN, uppgick 1997 till 9,5 miljarder ecu. Under de senaste fem åren (1993-1997) har EIB beviljat 46 miljarder ecu till transeuropeiska nät och deras utvidgning till länder som delar gräns med unionen, särskilt i Central- och Östeuropa. Insatser inom unionen uppgick till 38 miljarder ecu. Storskaliga infrastrukturprojekt som har stötts utgör en sammanlagd investering på över 130 miljarder ecu under denna period.

EIB gör ingen åtskillnad mellan offentliga och privata investeringar, ej heller mellan nybyggnation på tidigare obebyggd mark och utbyggnad, nya projekt och renoveringsprojekt. Banken har inga särskilda land- eller sektorvisa kvoter. Dess uppgift som EU-institution är att tillhandahålla långfristig finansiering till bärkraftiga projekt som uppfyller EU:s ekonomiska mål.

Den privata sektorns ökande betydelse, allteftersom den går in på områden från vilka den offentliga sektorn drar sig tillbaka på grund av Maastrichtkriterierna, är stärkt av den allmänna globala trenden till privatisering och globalisering, vilket även återspeglas i utvecklingen av EIB:s utlåningsmönster. Samtidigt som EIB fortsätter att stödja offentliga infrastrukturprojekt, finansierar den även ett ökande antal projekt i den privata sektorn som inkluderar nyligen privatiserad telekommunikation samt projekt i energisektorn och på miljöområdet (behandling av avfall och avloppsvatten samt vattenförsörjning).

Vid slutet av 1997 var cirka 62 % av bankens låneportfölj för projekt i EU i den privata sektorn, där de flesta för 10 år sedan skulle ha varit statens direkta ansvar. Sådant stöd har även gått till PPP.

Exempel på dylika partnerskap i Europeiska unionen, i vilka EIB är involverad, är den nya Elbetunneln för Hamburg i Tyskland, Spata-flygplatsen och avsnittet Elefsis-Stavos av motorvägen Patras-Aten-Tessaloniki i Grekland, Malpensa-Milano flygplatsen samt de oljeeldade kraftverken i Italien, utbyggnaden av M6-motorvägen och andra DBFO-vägprogram, Manchester tunnelbanelinje, den första etappen av järnvägsförbindelsen till

Hamnen i Pireus

tunneln under Engelska kanalen, höghastighetståget till Heathrow, den andra bron över Severn och Skye-bron i Förenade kungariket, Vasco da Gama-bron i Lissabon och Tapada IPP-kraftverket i Portugal, ringledden i Dublin på Irland, Storabältförbindelsen i Danmark och Öresundsförbindelsen mellan Danmark och Sverige.

FÖRDELAR MED PARTNERSKAP MELLAN DEN OFFENTLIGA OCH PRIVATA SEKTORN (PPP)

Utvecklingen av partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn (PPP) i EU går fortfarande relativt långsamt. Det är en relativt ny företeelse, och varje fall har en tendens att skilja sig från PPP-projekt i andra länder. Mycket beror på kulturen, existerande finansieringsstrukturer och erfarenhet samt de särskilda omständigheterna för PPP-projektet. PPP är ofta komplicerade strukturer som kräver noggrann förberedelse och som för vilket annat framgångsrikt partnerskap, krävs ett helhjärtat engagemang av de inblandade parterna.

Vad EIB erfarit är att PPP erbjuder staten och den offentliga sektorn en mer balanserad syn på ägarskap, organisation, riskdelning och reglering av projekt. PPP behöver inte nödvändigtvis innebära att den privata sektorn blir delvis eller helt ägare av projektet. Det kan vara lika värdefullt att dela på risker i samband med kostnader och/eller intäkter eller övriga projektrisken.

För att nå framgång med PPP måste riskerna delas rättvist av både de offentliga och privata parterna, och det måste finnas ett tydligt och solitt legalt ramverk samt en

överlag stödjande politisk miljö. Aspekter förknippade med upphandlingsprocessen behöver förbättras och kostnaderna för att utveckla PPP-förslag behöver skäras ned. Det finns ingen enda enkel lösning och att finna den rätta balansen mellan risk och avkastning för ett PPP-upplägg kan vara svårt och ta lång tid. I vissa fall skulle projektet kunna ha slutförts mycket tidigare av den offentliga sektorn om den agerat själv.

Deltagande av den privata sektorn kommer endast att förverkligas om den är säker på att erhålla en tillfredsställande finansiell avkastning. Det är inte detsamma som "billig finansiering", utan det huvudsakliga värdet för den offentliga sektorn av ett privat engagemang i PPP är den förväntade kostnadsminskningen som förknippas med överföringen samt bättre riskhantering.

Det bör noteras att storskaliga infrastrukturinvesteringar alltid kommer att vara ett naturligt ansvarsområde för staten, med tanke på deras stora inverkan och betydelse, och oavsett vilken lösning som väljs kommer regeringar alltid att ha en grundläggande roll att spela i förverkligandet av stora transportprojekt. Sådana projekt är ofta inte finansiellt lönsamma och bidrag från den privata sektorn behöver anpassas till detta. Inom andra mer kommersiella sektorer, som telekommunikation och energi, begränsar liberalisering av marknaden och privatisering alltmera statens ingripande till att endast innefatta en roll som tillsynsmyndighet.

Det bör noteras att storskaliga infrastrukturinvesteringar alltid kommer att vara ett naturligt ansvarsområde för staten, med tanke på deras stora inverkan och betydelse, och oavsett vilken lösning som väljs kommer regeringar alltid att ha en grundläggande roll att spela i förverkligandet av stora transportprojekt. Sådana projekt är ofta inte finansiellt lönsamma och bidrag från den privata sektorn behöver anpassas till detta. Inom andra mer kommersiella sektorer, som telekommunikation och energi, begränsar liberalisering av marknaden och privatisering alltmera statens ingripande till att endast innefatta en roll som tillsynsmyndighet.

EIB-STÖD

Lån från EIB, som låntagare på kapitalmarknaden med kreditvärdigheten "AAA", har en räntekostnad som ligger nära medlemsstaternas. Banken kan tillhandahålla löptider och amorteringsfria perioder som kan förbättra projektets bärkraftighet för den offentliga sektorn och bidra till dess finansiella stabilitet för den privata sektorn.

EIB är också beredd att göra ytterligare ansträngningar för att underlätta finansie-

ring av större infrastrukturprojekt och partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn (PPP). Till stöd för unionens politik för TEN inrättade banken ett särskilt "utlåningsfönster" för större infrastruktur vilket välkomnades av Europeiska rådet i december 1994 i Essen. Inrättandet av EIB:s utlåningsfönster för TEN sammanföll med rådets godkännande av förteckningen över prioriterade transport- och energinät.

Målet med EIB-fönstret är att bibehålla utlåningstakten till sådana projekt och framför allt att möta de krav som partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn ställer. Då de flesta berättigade PPP-projekten omfattar uppbyggnad av långvariga tillgångar kommer EIB att, inom ramen för dess utlåningsfönster, överväga att ytterligare förlänga dess redan långfristiga löptider för lån till 25 år eller mer och utöka amorteringsfria perioder för att möta avbetalningar och kassaflöde.

Utlåningsfönstrets omfattning förstärktes ytterligare och utvidgades som del av EIB:s Amsterdam-handlingsprogram (ASAP), vilket inrättades som svar på medlemsstaternas resolution om tillväxt och sysselsättning vid Europeiska rådets möte i Amsterdam i juni 1997. ASAP är inriktat på att öka stödet till investeringar som främjar skapandet av långsiktig sysselsättning, inklusive finansiering av större sysselsättningskapande infrastrukturprojekt och TEN. Omfattningen av PPP som EIB kan stödja har också utvidgats under Amsterdam-handlingsprogrammet till att omfatta projekt inom hälso- och utbildningsområdet.

EIB ser sin roll som praktiskt inriktad – som en kompletterande källa till finansiering och rådgivning – för att stödja genomförandet av projekt och framför allt att agera som katalysator för att arrangera lämpliga finansieringslösningar. Den övergripande målsättningen är att minska finansieringskostnaden och risken samt att maximera möjligheterna för projektets framgång. Det erbjuder även EIB möjligheten att bli engagerad i projekt på ett så tidigt stadium som möjligt i utarbetningen av kontraktsmässiga och finansiella strukturer, att tillhandahålla och assistera vid mobilisering av medel för genomförbar-

hetsstudier och främja deltagande av andra finansiella källor.

De finansiella strukturer som utformas för partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn börjar bli alltmer avancerade och EIB är beredd att delta i arrangemang som innefattar introduktion av kapitalmarknadsinstrument. EIB:s förmåga att tillhandahålla betydande lån därutöver kan öka PPP:s alternativ till samfinansiering mellan lån från kommersiella banker och upplåning på kapitalmarknaden. Exempel på kombinerad finansiering

Flygplatsen Malpensa-Milano

genom EIB och obligationslån på kapitalmarknaden för PPP har använts i DBFO-vägprogram och i projektet att köpa och hyra ut passagerartåg av Stagecoach i Förenade kungariket.

STÖD FRÅN EUROPEISKA INVESTERINGSFONDEN

En annan institution som kan ge stöd vid finansieringen av europeiska infrastrukturåtgärder är Europeiska investeringsfonden, som startade sin verksamhet i juni 1994. Med ett kapital på 2 miljarder ecu har EIF inrättats för att tillhandahålla garantier för lån med förmånsrättsordning och förlagslån och i vissa fall tillhandahålla kapital till större infrastrukturprojekt, särskilt till TEN-projekt. Dess mandat omfattar även tillhandahållandet av stöd till små och medelstora företag.

EIF är i sig självt ett partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn i och med att det är ett partnerskap mellan EIB (som äger 40 % av kapitalet), kommissionen (30 %) och offentliga och privata banker (30 %). Fonden kan ha ett stort inflytande på att minska kapitalkostnaden för krediterna. EIB har finansierat ett flertal

partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn, vilka också har stötts av EIF, som Rion-Antirionbron i Grekland, Malpensa-flygplatsen i Italien, Tapadakrafterverket i Portugal och snabbtågförbindelsen från London till tunneln under Engelska kanalen (CTRL), samt projektet vagnpark till järnvägen av Stagecoach och några av DBFO-vägprogrammen i Förenade kungariket.

PARTNERSKAP MELLAN DEN OFFENTLIGA OCH PRIVATA SEKTORN UTANFÖR EU

Utöver länderna i Central- och Östeuropa kommer EIB sannolikt att i ökad utsträckning bli engagerad i partnerskapsprojekt mellan den offentliga och privata sektorn utanför Europeiska unionen. EIB är för närvarande verksam i över 120 länder som inte är medlemmar i EU inom ramen för EU:s externa biståndspolitik. Stöd till investeringar för partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn kommer att vara särskilt betydelsefullt i Medelhavsregionen där banken är aktiv inom partnerskapet Europa-Medelhavsländerna, vilket lägger en stark tonvikt på utveckling av den privata sektorn i regionen. Ett aktuellt exempel på ett partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn är EIB:s stöd till uppbyggnaden av ett större oljeraffineri nära Alexandria av Middle East Oil Refineries.

I Asien och Latinamerika riktas EIB:s utlåning till projekt som omfattar samriskföretag med europeiska och lokala partner, inklusive strukturer för partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn. Exempel på sådana partnerskap (PPP) omfattar anläggningar för uppsamling och rening av avloppsvatten i norra Buenos Aires, Argentina, av Aguas Argentinas, och modernisering och utbyggnad av transport- och distributionsnätet för dricksvatten i västra Jakarta, Indonesien, av Garuda Dipta Semesta.

I Afrika, Västindien och Stillahavsområdet regleras EIB:s insatser av den fjärde Lomékonventionen. EIB:s inriktning för framtida stöd i dessa stater kommer troligtvis att lägga större vikt vid utvecklingen av den privata sektorn, vilket också kommer att medföra ett ökat deltagande av EIB i partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn. ■

EIB som del av europeiska gemenskapens institutionella struktur

EIB, som grundades 1958 genom Romfördraget som Europeiska gemenskapens finansinstitut, har sina operativa ramar fastställt av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, övriga gemenskapsfördrag samt bankens egen stadga. EIB tjänar Europeiska gemenskapens mål genom att rikta långfristig finansiering, som upplånas på världens kapitalmarknader, till investeringsprojekt inom Europeiska unionen och sedan början av sextioalet i tredje länder för att hjälpa till att genomföra gemenskapens samarbets- och biståndspolitik. Långt ifrån att begränsa EIB i sin verksamhet, möjliggör gemenskapens legala ramverk att banken kan tillgodose nya prioriterade europeiska verksamhetsområden i sin verksamhet. Närhelst tillfälle givits har EIB utvidgat och diversifierat sin verksamhet för att utföra sin uppgift som gemenskapens finansinstitut i en ekonomisk och politisk miljö som är under ständig förändring.

EIB:S EXISTENSBERÄTTIGANDE

Under det år då banken firar sitt fjortonde verksamhetsår förefaller det lämpligt att påminna om de skäl som låg bakom bankens grundande. Beslutet om att etablera EIB var en väsentlig del av beslutet om att upprätta Europeiska ekonomiska gemenskapen. Ett av villkoren för att framgångsrikt utvidga det sektoriella samarbetet under Europeiska kol- och stålgemenskapen till en enhetlig gemensam marknad

Underteckning av Romfördraget 1958

var tillgängligheten till medel för att finansiera omfattande fysisk infrastruktur som band samman de nationella ekonomierna i de berörda länderna. Betydande finansiella belopp behövdes också för att finansiera investeringar i mindre gynnade regioner och inom industrin, för att hjälpa dem att integreras i ett öppet och konkurrenskraftigt ekonomiskt område. Vid konferensen i Messina, som hölls 1955 för att förbereda Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, ledde dessa överväganden till idén om ett europeiskt offentligt organ som kunde underlätta anskaffningen och överföringen av kapital från de rikare regionerna till de fattigare regionerna inom gemenskapen samt tillhandahålla kapital till gemenskapen utifrån. Följaktligen "föddes" EIB: en projektfinansieringsbank som kunde anskaffa huvuddelen av sina lån genom upplåning på kapitalmarknaderna och verka på en icke-vinstgivande basis i nära samarbete med banksektorn. Det var uppenbart att bankens prioritering för utlåningen skulle vara regionalutveckling, modernisering och omställning av industrin samt ekonomiska mål av gemensamt europeiskt intresse, särskilt transeuropeiska infrastrukturer för transport och telekommunikation. Dessa är fortfarande de viktigaste av EIB:s målsättningar för utlåningen idag. Andra har tillkommit över åren som svar på investeringsbehov som uppkommit genom att ekonomiska villkor förändrats, som t ex en säker energiförsörjning, miljöskydd, innovation inom industrin och senast tillväxt och sysselsättning. Att främja europeisk integration var och är fortfarande bankens enda existensberättigande.

ETT SJÄLVSTÄNDIGT ORGAN MED EN OBEROENDE STRUKTUR FÖR BESLUTFATTANDE

Det faktum att beslutet att skapa EIB var en väsentlig del av beslutet om

att upprätta Europeiska ekonomiska gemenskapen förklarar varför bankens stadga, såsom ett protokoll fogad till fördraget, utgör en fundamental del av Romfördraget. Fördraget definierar EIB som juridisk person och ger banken finansiell och administrativ oavhängighet samt erkänner dess unika ställning som den enda gemenskapsinstitutionen att verka på marknaden tillsammans med kommersiella banker och övriga finansiella institutioner som dess parter. Endast bankens egna beslutsfattande organ kan förplikta banken, vilket garanterar att den kan utöva ett oberoende professionellt beslutsfattande för dess utlånings- och upplåningsverksamhet.

EIB:s finansiella struktur har också utformats i överensstämmelse med oavhängighetstanken. Kapitalet är tecknat av bankens ägare, vilka är Europeiska unionens medlemsstater. Bankens råd, EIB:s högsta organ som representerar ägarna, kan öka det tecknade kapitalet och fastställa den procentandel som skall betalas in. Vidare är strukturen för bankens administration inriktad på att ge operativ oavhängighet inom ramen för det allmänna mandat som fastställs i fördraget och EIB:s stadga och på så sätt fullgöra villkoren för förvaltningen av en institution som samtidigt är en institution inom Europeiska gemenskapen och en bank.

SVARSBENÄGENHET

I sin dagliga verksamhet försöker banken ständigt uppnå en balans mellan oavhängighet och svarsbenägenhet, vilket innebär att bankens insatser inte endast är i överensstämmelse med gemenskapens politik utan också stödjer den på ett positivt sätt. EIB samordnar sin verksamhet nära med gemenskapens ekonomiska politik och upprätthåller i förlängningen nära kontakter med övriga institutioner. När EIB:s allmänna riktlinjer för verksam-

heten fastställs tar bankens råd hänsyn till nya verksamhetsmål som utarbetats av övriga gemenskapsinstitutioner – särskilt de mål som formulerats av Europeiska unionens råd och Europaparlamentet – baserat på förslag som lagts fram av Europeiska kommissionen.

I enlighet med idén om svarsbenägenhet har banken utvecklat en aktiv attityd inte enbart till genomförandet av nya europeiska verksamhetsmål utan också i ökande grad beträffande deras utformning och förberedelser genom bankens förhandsarbete, vilket bereder vägen för nya initiativ som lanseras av Europeiska rådet. Banken gör detta bland annat genom att delta i EU:s högnivågrupper som förbereder policy för nya verksamhetsområden, exempelvis de som fastställde Europas prioriterade transeuropeiska nät för transport, energi och telekommunikationer (TEN) vid mitten av nittioalet. Ett aktuellt exempel på EIB:s innovativa verksamhet, som genom bankens aktiva agerande bidrar till nya initiativ från Europeiska rådet, är låneverksamheten till stöd för Europeiska unionens politik om tillväxt och sysselsättning som fastställdes i mitten av 1997. De hade sitt upphov i en utvecklingsprocess som började med EIB:s "Edinburgh-ordning", vilken tillhandahöll ytterligare finansiering till att omfatta investeringar i TEN-projekt och miljöskydd på begäran av toppmötet i Edinburgh i december 1992. Edinburgh-ordningen utvidgades till att omfatta investeringar i små och medelstora företag på begäran av Europeiska rådets möte i Köpenhamn (juni 1993). Ett utbud av andra utlåningsinitiativ följde, däribland en tidsbegränsad ordning för subventionerade lån för nya arbetstillfällen i små och medelstora företag, som inrättades 1994 i samarbete med Europeiska kommissionen. I juni samma år introducerade banken, tillsammans med Europeiska kommissionen och banksektorn, Europeiska investeringsfonden (EIF) i syfte att tillhandahålla garantier till förmån för TEN-projekt och investeringar i små och medelstora företag. I mitten av 1995 beslutade bankens råd att utvidga berättigandet för bankens utlåning till att omfatta forskning och utveckling samt detalj-

handeln för att tillgodose finansieringsbehoven vid innovativa satsningar inom dessa sektorer. I augusti 1997 beslutade EIB om sitt sysselsättningspaket "Amsterdam-handlingsprogrammet" (ASAP), vilket bidrar till genomförandet av Europeiska rådets "Resolution om tillväxt och sysselsättning", som antogs i Amsterdam (1).

SAMARBETE MED ÖVRIGA GEMENSKAPSINSTITUTIONER

Samtidigt som banken åtnjuter den oavhängighet som den gavs i fördraget, arbetar den tillsammans med de övriga gemenskapsinstitutionerna i syfte att maximera effekten av deras respektive verksamheter som har samma europeiska mål. För att underlätta bankens samarbete med institutionerna i Bryssel etablerade EIB ett representationskontor i Bryssel 1968.

Europeiska unionens råd

Europeiska unionens råd, som antar gemenskapslagstiftning, kan bjuda in EIB att delta i genomförandet av ny gemenskapspolitik. Banken följer rådets överläggningar nära och upprätthåller, med hjälp av sitt kontor i Bryssel, kontakter med de personer som är involverade i rådets tankeprocess kring gemenskapspolitikens framtida riktning. Rådet uppskattar EIB:s professionella sakkunskap och kunnande och bjuder därför in bankens president till att delta i rådsmöten för att bidra till diskussionen. Vid Ekofin-rådets (ekonomi- och finansministrarnas) möten har det blivit en praxis att bjuda in EIB:s president när punkter som berör banken finns med på dagordningen (2). EIB:s anställda deltar i tillfälliga arbetsgrupper som upprättas av rådet för att diskutera och förbereda verksamhetsområden i vilka EIB spelar en roll, exempelvis i högnivågruppen för transeuropeiska transportnät (TEN), vars ordförande är

kommissionsledamot Neil Kinnock, samt högnivågruppen för telekommunikationer med kommissionsledamot Martin Bange mann som ordförande.

Europeiska rådet

EU:s medlemsstaters stats- och regeringschefer vänder sig i ökande grad till EIB för assistans i genomförandet av gemenskapspolitikens nya mål. I många av Europeiska rådets *slutsatser* under de senaste fem åren har banken ombetts att stödja genomförandet av dessa, med början vid toppmötet i Edinburgh i december 1992, där EIB ombeddes att stödja en ekonomisk återhämtning i Europa genom att påskynda dess finansiering av TEN-projekt inom transport, telekommunikation och energi samt investeringar till förmån för miljöskydd. Ett annat exempel inom TEN-området var bankens deltagande i möten med gruppen av personliga företrädare för stats- och regeringscheferna under 1994, där banken hjälpte till att identifiera de fjorton högprioriterade transportprojekten och de tio prioriterade energiprojekten som antogs definitivt i december 1994 vid Europeiska rådets toppmöte i Essen. Ett exempel från 1997 var EIB:s aktiva agerande i att förbereda upprättandet av en ytterligare förmedlemskapsfacilitet för kandidatländerna i Central- och Östeuropa samt Cypern, som gör det möjligt för banken att öka sin utlåning betydligt i dessa länder till stöd för deras förberedelser inför EU-medlemskapet.

Europaparlamentet

Kontakterna mellan EIB och Europaparlamentet – som tillsammans med rådet utgör gemenskapens lagstiftande organ – har institutionaliserats under årens lopp och inbegriper regelbundna kontakter på allra högsta nivå samt mellan de anställda. Banken anser att det är viktigt att hålla Europaparlamentet välinformerat om bankens verksamhet, och vice versa att hålla sig grundligt uppdaterad om Europaparlamentets åsikter och överläggningar. Varje år talar EIB:s president inför utskottet för ekonomi, valutafrågor och industripolitik. Det sker strax efter – och baserat på – årsmötet för bankens råd i juni, vilket följs av ett brett utbyte av åsik-

(1) Se även EIB-Bulletinen nr. 95, s. 1-4.

(2) Ett viktigt utmärkande drag för Ekofin-rådet är att finansministrarna, som samlas i rådet, också är bankens rådsmedlemmar och därmed väl insatta i EIB:s verksamhet.

EIB

Europeiska
kommissionen

Europaparlamentet

Europeiska revisionsrätten

Europeiska unionens råd

Europeiska gemenskapernas domstol

ter om gemenskapsfrågor i vilka banken för tillfället är engagerad. Medlemmar från andra utskott deltar också i detta viktiga möte.

Dessutom bjuder parlamentsutskotten in medlemmar ur bankens direktion eller anställda att delta i deras möten för att informera dem om ärenden förknippade med EIB eller för att själva bli informerade om relevant verksamhet i banken. Detta utbyte av information och åsikter sker i de utskott som behandlar ekonomi och valutafrågor, budget och budgetkontroll, regionalpolitik, transport, miljö, samsättning och utveckling.

EIB upprätthåller också kontakten med de två största rådgivande organen i gemen-

skapens institutionella struktur, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén. Båda handlägger ärenden i vilka EIB spelar en roll, i synnerhet ekonomisk integration och regionalutveckling. Därför håller EIB dessa institutioner informerade om sin relevanta verksamhet.

Europeiska kommissionen

Kommissionen är EIB:s nyckelpartner i den institutionella strukturen i det löpande arbetet; båda institutioner är fullkomligt engagerade i färdigställandet av den inre marknaden och att främja europeisk ekonomisk integration. Deras samarbete är mångskiftande, med både formella arbetsrelationer mellan institutionerna och arbetsrelationer mellan de anställda.

Bankens stadgar fastställer administrativa kontakter mellan de två institutionerna. För det första skall kommissionen enligt artikel 11 nominera en ledamot och en suppleant till EIB:s styrelse; generaldirektören för ekonomiska och finansiella frågor (GD II) utses till ledamot och generaldirektören för regionalpolitik och sammanhållning (GD XVI) utses till suppleant. Styrelsen ansvarar för att bankens förvaltning överensstämmer med fördragets bestämmelser och de allmänna riktlinjer som bankens råd har fastställt. Kommissionens representant har möjlighet att för övriga medlemmar klargöra kommissionens åsikter om vilket ämne som helst som är uppe för diskussion. Artikel 21 i stadgan fastställer att för varje ansökan om lån till banken skall

banken begära kommissionens yttrande om huruvida EIB:s finansiering anses vara i överensstämmelse med gemenskapens ekonomiska mål. Om detta yttrande är negativt kan lånet endast godkännas genom enhälligt beslut i styrelsen, varvid den ledamot som utses av kommissionen givetvis avstår från att rösta.

På operativ nivå sker det dagliga kontakter mellan de två institutionernas anställda, där ett stort antal generaldirektorat på kommissionens sida omfattas av generaldirektoratet för ekonomiska och finansiella frågor (GD II) som den huvudsakliga kontaktpunkten för EIB. Ett av de främsta samarbetsområdena är regionalutveckling, där både bankens lån samt stöd och bidrag från gemenskapens budget hjälper till att utjämna de regionala strukturella obalanser som påverkar många av EU:s regioner (mindre gynnade regioner erhåller 70 % av EIB:s totala utlåning inom unionen). De två institutionerna - vid kommissionen är GD XVI, regionalpolitik och sammanhållning, ansvarig för att administrera gemenskapens strukturfonder och sammanhållningsfond - arbetar nära varandra för att uppnå en hög grad av komplementaritet och samstämmighet i sina respektive finansieringsverksamheter och för att genomföra samfinansiering med lån från EIB och bidrag från strukturfonderna (det bör understrykas att banken i detta sammanhang bibehåller kontrollen över de slutliga finansieringsbesluten, som fattas för varje enskilt projekt av bankens styrelse efter att yttranden har inhämtats från kommissionen och berörda medlemsstater). Under 1997 utgjorde samfinansierade investeringsprojekt en fjärdedel av EIB:s verksamhet i de områden som var berättigade till insatser från strukturfonderna. Bankens anställda deltar i olika förberedelse- och genomförandefaser för olika former av strukturstödsingripanden från gemenskapen, som genomförs av kommissionen i samråd med nationella och regionala myndigheter i de berörda medlemsländerna. Detta omfattar assistans vid fastställandet av prioriteringar för allokering av fondernas medel, villkoren för genomförande samt övervakning och utvärdering av resultaten därav. EIB

stödjer aktivt genomförandet av sammanhållningsfonden⁽³⁾ och förvaltar dessutom EES-finansieringsordningen⁽⁴⁾, genom att tillhandahålla bankens tekniska, ekonomiska och finansiella sakkunskap vid projektutvärdering.

Ett annat viktigt samarbetsområde är finansieringen av investeringsprojekt utanför Europeiska unionen, där EIB:s lån kompletterar övrig finansiering från Europeiska gemenskapens budgetmedel som förvaltas av kommissionen. Den största delen av bankens låneverksamhet finansieras med egna medel, men banken agerar också som instans för att, enligt mandat från gemenskapen eller dess medlemsstater, administrera riskkapitalfonder och räntesubventioner för investeringsprojekt i AVS-länderna och icke-medlemsländer i Medelhavsområdet. Operativa kontakter med kommissionen omfattar GD I (Yttre relationer) och GD VIII (Utveckling). Det är också värt att nämna arbetsrelationerna med GD XI (Miljö, kärnkraftssäkerhet och civilskydd) beträffande fullföljandet av bankens skyldigheter under gemenskapens politik om miljöskydd och förbättring av livskvaliteten.

Samarbetet mellan de anställda underbyggs genom kontakter som hålls mellan medlemmarna i EIB:s direktion, som ansvarar för bankens löpande arbete, och kommissionens ledamöter, särskilt de som ansvarar för portföljer av gemensamt intresse för de båda institutionerna som ekonomiska och finansiella frågor, regionalutveckling, transport, miljö samt samarbets- och utvecklingsstöd.

Europeiska gemenskapens domstol

Som väktare av gemenskapslagstiftningen omnämns domstolen särskilt i olika institutionella bestämmelser i fördragets texter som hänför sig till EIB och i bankens stadgar. Domstolen har domsrätt i fall som gäller medlemsstaternas fullföljande av sina skyldigheter gentemot EIB och lagligheten av de åtgärder som beslutats av bankens råd och styrelse. EIB lämnar in sina kontraktsförbindelser med sina låntagare och långgivare som är etablerade utanför Europeiska unionen till domstolens för bedömning (däremot

beslutas tvister som kan uppstå mellan banken och tredje part inom unionen av behöriga nationella domstolar i de länder där banken har sin domicil). Domstolen behandlar även tvister mellan banken och dess anställda.

Europeiska revisionsrätten

Revisionsrättens jurisdiktion omfattar extern revision av gemenskapens offentliga finanser. Den granskar Europeiska kommissionen som ansvarar för genomförandet av gemenskapsbudgeten, inklusive den verksamhet där EIB är engagerad som handläggare av Europeiska gemenskapens budgetmedel enligt mandat från gemenskapen. Granskningen utförs med utgångspunkt från skriftligt bevis från banken. Vid behov, och efter ömsesidigt godkännande, kan revisionsrätten och EIB:s revisionskommitté utföra en gemensam granskning på plats. De praktiska aspekterna av detta pragmatiska samarbete mellan revisionsrätten, kommissionen och i förlängningen EIB för att granska de berörda insatserna formaliserades 1989 i ett avtal. Handläggningen av den del av bankens verksamhet som finansieras med bankens egna medel granskas däremot av EIB:s egen revisionskommitté, som består av tre ledamöter som är utsedda av bankens råd baserat på deras sakkunskap inom offentlig revision och redovisning. Revisionskommittén granskar EIB:s räkenskaper i samarbete med de externa revisorerna, vilka för närvarande är Ernst & Young, och EIB:s interna revisionsorgan. ■

(³) 1997 var banken engagerad i att utvärdera de ekonomiska och tekniska meriterna för 26 projekt som inlämnats för finansiering från sammanhållningsfonden.

(⁴) EES-finansieringsordningen finansieras av EFTA-länderna, som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och Europeiska gemenskapsbudgeten. Ordningens målsättning är att stödja investeringar inom områdena miljö, transport och utbildning samt projekt i små och medelstora företag i Grekland, Portugal, på Irland och i mindre gynnade regioner i Spanien. Ordningen omfattar 500 miljoner ecu i bidrag och 2 % räntesubventioner på EIB-lån på totalt 1,5 miljarder ecu.

För en hållbar utveckling i AVS-Länderna EIB:s roll inom ramen för Lomé IV

Alltsedan den Europeiska ekonomiska gemenskapen inrättades 1958 har den eftersträvat konkreta åtgärder för att uttrycka Europas solidaritet gentemot de minst utvecklade länderna, genom att fastställa en samordnad biståndspolitik för utveckling av tredje land. Redan från början bidrog Europeiska investeringsbanken (EIB) direkt genom sin tekniska och finansiella expertis till framgångarna med denna politik.

De djupt förankrade historiska förbindelser mellan medlemsstaterna och vissa länder i Afrika ledde till att Europeiska gemenskapen lade grunderna till en gemensam biståndspolitik i dessa länder, genom att redan 1963 underteckna den första Yaoundékonventionen. Sedan dess har Europeiska unionen (EU) lämnat bistånd i länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) och i de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) (*) genom på varandra följande AVS-EU-konventioner. I dag omfattas 70 AVS-stater och 19 ULT av den fjärde Lomékonventionen.

Lomékonventionerna fastställde en ram som gjorde det möjligt att utveckla förbindelser inom olika områden - politik, ekonomi och kultur - genom att ännu en gång tydligt fastställa principerna för

detta bistånd, såsom icke-ingripande, ömsesidig respekt för partnerskapet, parallellt med ekonomiskt stöd via EU:s biståndsprogram. Två institutioner ansvarar gemensamt för detta ekonomiska stöd, nämligen Europeiska kommissionen, genom Europeiska utvecklingsfonden (EUF) som förvaltar icke återbetalningspliktigt stöd huvudsakligen avsett för social utveckling, och EIB som ansvarar för återbetalningspliktigt stöd till produktiva investeringar. Med tanke på EIB:s erfarenhet på liknande områden inom Europeiska unionen, koncentrerar sig EIB på finansiering av projekt inom sektorer som industri, livsmedelsindustri, gruvarbete, turism och energi, men finansierar även, när så är lämpligt, projekt knutna till ekonomisk infrastruktur såsom hamnar, flygplatser, telekommunikationsnät och järnvägslinjer. När banken granskar ett förslag inför en eventuell finansiering strävar den framförallt efter att fastställa om projektet kan bidra positivt till den ekonomiska utvecklingen i landet eller länderna i fråga.

Liksom i övriga länder där banken är verksam måste projekten erbjuda övertygande möjligheter att överleva inom fyra grundläggande områden - ekonomi, finans, teknik och miljö - och kunna bevisa att de begränsade tillgängliga resur-

serna kommer att användas på ett lönsamt sätt. AVS-länderna har emellertid särskilt svåra utvecklingsproblem - i flertalet av dessa länder är inte inkomsten per capita mer än några hundratals ecu per år - och banken visar därför prov på stor flexibilitet i sin politik för att finansiera investeringar. Den förfogar i det sammanhanget över en rad olika instrument.

Lån från bankens **egna medel** (d v s resultatet av upplåning på kapitalmarknaderna) som genomförs på konventionellt sätt.

Vanligtvis, men inte alltid, åtföljs dessa lån av räntesubventioner på upp till 4 % (²) från EUF, som förvaltas av EIB enligt mandat från EU:s medlemsstater och Europeiska kommissionen.

Lån från **riskkapital**, också från Europeiska utvecklingsfonden, vilka förvaltas av banken genom mandat. Dessa resurser gör det möjligt för banken att erbjuda olika former av finansiering av egenkapital och kvasikapital, som kan anpassas ytterst noggrant till projektets särskilda behov, låntagarens förmåga och projektets riskprofil och lönsamhet. Vissa av dessa medel fungerar som startkapital som gör det möjligt att finansiera kostnaderna för förstudier och pilotprojekt.

(*) Parallellt med Lomékonventionen vidtog Europeiska unionen särskilda åtgärder för att tillhandahålla finansiellt och tekniskt stöd till 19 utomeuropeiska länder och territorier (ULT), vilka är konstitutionellt knutna till tre av Europeiska unionens medlemsstater (Frankrike, Nederländerna och Förenade kungariket). Finansieringen beviljas enligt samma villkor och krav som i AVS-länderna.

(²) I praktiken används denna räntesubvention för att finansiera utgifter för förbättring av miljö, utbildningsprogram eller annan verksamhet som godkänns av banken. Stödet kan också vidarebefordras till regeringen som budgetstöd (vilket innebär att det inte används för att subventionera investeringar inom den privata sektorn).

MEDEL SOM FÖRVALTAS AV EIB INOM RAMEN FÖR DEN FJÄRDE LOMÉKONVENTIONEN

	1:a protokollet 1991-1995		2:a protokollet 1996-2000	
	miljoner ecu	%	miljoner ecu	%
Lån från EIB:s egna medel	1200	52	1 658	55
Räntesubventioner från EUF:s resurser	280	12	370	12
Lån från riskkapital (EUF)	825	36	1 000	33
TOTALT	2 305	100	3 028	100

EIB:s senaste finansieringsverksamhet har bedrivits inom ramen för två finansprotokoll till den fjärde Lomékonventionen, och omfattar lån från EIB på upp till 5,3 miljarder ecu för perioden 1991-2000. Efter ett beslut i Ekofin-rådet godkände bankens råd i oktober 1995 beviljande av lån på 1658 miljoner ecu från bankens egna medel. Denna finansieringsordning åtföljs av en garanti från EU:s medlemsstater.

VAD HAR EIB HITTILLS GJORT INOM RAMEN FÖR DEN FJÄRDE LOMÉKONVENTIONEN?

EIB:s lån enligt den fjärde Lomékonventionen har varit inriktade på energi (infrastruktur för energiproduktion och distribution, utveckling av olje- och gasfält) infrastruktur för kommunikation (transport, telekommunikation), miljö (vattenförsörjning och rening), industriutveckling, turism och tjänster knutna till dessa sektorer. Inom ramen för det första finansprotokollet har EIB finansierat 77 transaktioner ur egna medel och 166 transaktioner från riskkapital i 56 AVS-länder och ULT. Ca 30 % av finansieringen har gått via lokala banker och finansinstitut, vilka sedan ansvarat för de specifika investeringsbesluten enligt EIB:s riktlinjer.

Lånen inom **energisektorn** uppgår till totalt 655 miljoner ecu och har gällt uppförande eller modernisering av kraftverk, såsom t ex uppförandet av vattenkraftverket i Takoradi och moderniseringen av kraftverket i Akosombo vid Voltafloden i Ghana, uppförandet av Garafiri-dammen i Guinea eller vattenkraftverket i Muela i Lesotho, samt utvidgningen av kapaciteten för transport och distribution av elektricitet i flera länder - Bahamas, Barbados, Belize, Comorerna, Grenada, Cayman-öarna, Jamaica, Papua-Nya Guinea, Dominikanska republiken - samt sammankopplingar av elnät mellan Elfenbenskusten och Burkina Faso och andra som förbinder Botswana, Sydafrika, Zimbabwe och Moçambique med varandra. EIB har också beviljat lån för utvinning av olje- och gasfyndigheter i Elfenbenskusten och uppförande eller upprustning av oljeledningar i Kenya, Trinidad-Tobago och Zambia.

Inom **transportsektorn** har 180 miljoner ecu utnyttjats för att stödja investeringar avsedda att rusta upp en järnvägslinje mellan Elfenbenskusten och Burkina Faso, utveckla hamnanläggningar i Kap Verde (Mindelo), i Mauritius (Port-Louis), i

Namibia (Lüderitz och Walvis Bay), i Saint-Vincent och Grenadinerna (Kingstown) och i Tanzania (Dar es Salaam), och för att förbättra flygplatser i Etiopien, Fidji, Gabon, Mauritius och Saint Kitts-Nevis. Ett projekt som haft särskilt stor regional betydelse var renovering och modernisering av flygplatser och utrustning, för att förbättra flygsäkerheten i 15 AVS-länder som är medlemmar i ASECNA^(*). Utbyggnad och upprustning av nät för **telekommunikation** har också finansierats - med totalt 125 miljoner ecu - i länder som Djibouti, Eritrea, Etiopien, Fidji, Jamaica, Mauritius, Namibia, Senegal och Tonga.

EIB har alltid strävat efter att finansiera projekt som bidrar till att skydda och förbättra **miljön**, inte bara genom att finansiera projekt för att skydda miljön som sådan, utan också genom att med strikta förfaranden för handläggning av projekten säkerställa att de projekt banken stödjer respekterar miljön. De miljöprojekt som finansierats i AVS-länderna är huvudsakligen avsedda att möta stadsförnyelse och har omfattat dricksvattenförsörjning, rening, bearbetning av avloppsvatten och eliminering av fast avfall. Inom detta område har EIB lånat ut totalt 197 miljoner ecu till följande länder: Antigua-och-Barbuda, Bahamas, Barbados, Bots-

wana, Gambia, Grenada, Guinea, Guyana, Caymanöarna, Malawi, Mauritius, Namibia, Senegal och Zimbabwe.

Gruvdrift och industriell utveckling, som ofta syftar till att öka råvarornas mervärde, och därmed bidrar till att förbättra resultatet i handelsbalansen för länderna i fråga, utgör enligt Lomékonventionen prioriterade områden för bankens finansiering. Ett belopp på 140 miljoner ecu lånades ut till följande **gruvprojekt**: förädling av Angorochas stenbrott för granitblock (Angola), utvinning av guld i Sadiola (Mali), järnmalmsutvinning i M'Haoudat (Mauretania), utvinning av skiktad grafit i Ancuabe (Moçambique), utvinning av koppar i Sanyatidagbrottet (Zimbabwe) och utvinning av kobolt Kilembe (Uganda).

INDUSTRIELL UTVECKLING: ÖKAD SATSNING PÅ PRIVATA FÖRETAG

Alltsedan banken inrättades har EIB samarbetat med såväl offentliga som privata initiativtagare. De senaste åren har banken utökat sina åtgärder till förmån för privata företag, med tanke på sektorns möjlighet att stimulera tillväxt i de marknadsekonomier som uppstår och för att bidra till en konkurrenskraftig ekonomisk miljö.

I det första finansprotokollet till Lomé IV ägnades 40 % av bankens åtgärder åt den privata sektorn med investeringar i företag av alla storlekar. Direkta lån till stora industriprojekt uppgick till 198 miljoner ecu, huvudsakligen inom kemiprodukter, livsmedelsindustri, textil och läder samt förbearbetning av metaller, gummi och plastmaterial.

När det gäller projekt av mindre omfattning har bankens metod bestått i att tillhandahålla kreditlimiter (*globala lån*) för lokala banker och finansinstitut i AVS-länderna, vilket stärker dem och hjälper dem

(*) Agence pour la sécurité de la navigation aérienne en Afrique et Madagascar

att bygga upp sin administrativa och finansiella kapacitet. Banken har också verkat via flera europeiska institutioner för finansiering av utveckling (*). EIB har beviljat 65 globala lån på 594 miljoner ecu i 41 AVS-länder. Inom ramen för dessa globala lån ansvarar den lokala banken för att fastställa, handlägga, välja ut och följa upp de projekt som skall finansieras och där EIB, i varierande grad, har en övervakande roll. Fördelen med detta system är att beslutsfattandet ligger nära marknaden, där olika idéer, strävanden och möjligheter kommer fram.

Med de flexibla medel banken förfogar över har den kunnat erbjuda lokala finansiella mellanhänder en rad olika instrument. De direkta lånen har åtföljts av underställda och villkorade lån, konvertibla lån, lån knutna till rätt till vinstandel eller förskott från aktieägare, där beloppen kommer från riskkapital.

I Kenya och Uganda har banken utvecklat ett "APEX"-system där långivningen med räntesubventioner går via staten till centralbanken, vilken sedan lånar ut till lokala banker och institutioner för utvecklingsfinansiering till affärsmässig ränta – för att undvika snedvridning av finansmarknaderna – och på så sätt finansierar sina kunders investeringsprojekt. Centralbanken fungerar som statens företrädare (genom att begära och utföra utbetalningar och ta ansvar för att täcka lånebeloppet från bankerna) men handläggningen av projekten sköts av bankerna själva som också svarar för risken knuten till lånen. Denna typ av bistånd med lokala nätverk för finansiering omfattar nu mer än ett tjugotal banker och finansinstitut.

EIB använder också riskkapital för att finansiera förvärv av andelar. Det kan ske på flera sätt: direkt förvärv av andelar för EU:s räkning i de finansiella mellanhändernas egenkapital, indirekt förvärv

av andelar i de små och medelstora företagens egenkapital via finansiella mellanhänder, inbegripet fonder för förmedling av riskkapital, medel för att bidra till att

modernisera offentliga företag innan de privatiseras, finansiering av europeiska företags förvärv av andelar i företag i AVS-länderna (samriskföretag), etc. ■

Claes de Neergaard, EIB:s vicepresident med ansvar för AVS-länderna, kommenterar den senaste utvecklingen och berättar om hur han ser på framtiden:

"De senaste åren har vi noterat ett antal trender i EIB:s verksamhet: ökad betydelse av utlåning till den privata sektorn och ökad utlåning/investering genom finansiella mellanhänder, som utnyttjar en rad finansiella instrument. EIB har samtidigt fortsatt att stödja

infrastrukturinvesteringar, ett område som är viktigt både för AVS-ländernas ekonomiska utveckling och för den privata sektorn i dessa länder.

Dessa trender kommer sannolikt att förstärkas under kommande år. Övergången från offentlig sektor till privat sektor är ett globalt fenomen: vi ser hur ett ökande antal tjänster inom allmännyttiga statliga och kommunala företag sköts av den privata sektorn inom telekommunikation, elproduktion, avloppsvatten, etc. Vår marknad förändras och vi måste anpassa oss till den. En av EIB:s viktigaste uppgifter blir att fördjupa samarbetet med den lokala finanssektorn i syfte att hjälpa dem att stödja såväl små som stora företag.

Våra marknader har också i allmänhet ändrats till det bättre. Vi ser lovande tecken i Afrika när det gäller tillväxt, regionalt samarbete och ökad politiskt stabilitet, vilket kommer att göra europeiska företag mer intresserade av att investera. Ju mer hållbar denna process kan bli, desto bättre. EIB bör vara en naturlig finansiell partner, eftersom banken har en unik erfarenhet av tillväxtmarknader och har förbindelser med ett stort nätverk av europeiska företag.

Då EU-länderna dröjt med att ratificera det andra finansprotokollet till Lomé IV har EIB tvingats bedriva sin verksamhet i AVS-länderna med en viktig begränsning: få nya lån kunde tecknas eller utbetalas. Ett avsevärt antal lån har emellertid kunnat handläggas och godkännas under denna period, och när protokollet nu är ratificerat kan banken snabbt öka utlåningen.

En brådskande och viktig uppgift för banken är att i nära samarbete med Europeiska kommissionen utarbeta en ram på medellång sikt för de samarbetsformer som ska gälla efter att Lomékonventionen löper ut. Detta görs på grundval av en grönbok från kommissionen, och ett fördjupat samråd med AVS-staterna och EU:s medlemsstater. Banken är ansvarig för arbetet med att utarbeta ramen för en självförsörjande finansieringsordning, avsedd att ersätta den nuvarande finansieringen som sker med riskkapital. Jag är övertygad om att den moderniserade ramen för perioden efter Lomékonventionen, som nu successivt tar form, kommer att vara väl anpassad till både AVS-staternas och EU:s behov och intressen."

(* Inom ramen för det första protokollet: Cofides (Spanien), Commonwealth Development Corporation (Förenade kungariket), Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden NV (Nederländerna), Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (Danmark) och Proparco (Frankrike).

EIB bidrar till att utveckla Centraleuropas kapitalmarknader

Europeiska investeringsbanken är redan en av de största långgivarna till projekt i de centraleuropeiska länderna, där lån på totalt 5,4 miljarder ecu beviljats under de senaste fem åren (1993-97). Som världens största multilaterala låntagare på de internationella kapitalmarknaderna utvidgar nu EIB sin upplåning till ett antal länder i Centraleuropa. Genom sådana transaktioner kan banken kanalisera inhemskt sparande i dessa länder till produktiva projekt och, genom att låna vidare i lokal valuta, eliminera växelkursrisker för initiativtagarna. Men framför allt kan närvaron på Centraleuropas kapitalmarknader av en stor och erfaren aktör som AAA-rankade EIB starkt bidra till att dessa marknader utvecklas och fördjupas.

ÖPPNA MARKNADERNA FÖR UTLÄNDSKA UTGIVARE

När EU för tio år sedan utvidgades till att omfatta Grekland, Spanien och Portugal var EIB föregångare när det gällde att utveckla dessa länders kapitalmarknad, och bidrog därmed till att de kunde växa och internationaliseras. På samma sätt handlar banken redan med valutor från tre centraleuropeiska kandidatländer – Tjeckien, Ungern och Polen – och har anskaffat medel i tjeckiska kronor (CZK), syntetiska polska zloty (PLN) och helt nyligen ungerska forint (HUF) på den inhemska ungerska kapitalmarknaden.

TJECKIEN: TILLGÅNGAR I TJECKISKA KRONOR

Sedan 1996 har EIB genomfört sju obligationsemissioner i tjeckiska kronor på eurokapitalmarknaden för CZK på totalt 7 500 miljoner CZK (ca 200 miljoner ecu). Den senaste var en 15-årig obligation som gjorde det möjligt för banken att för första gången erbjuda tillgångar i

CZK för låneutbetalningar i bankkundernas valuta i Tjeckien till mycket förmånliga villkor.

Trots att eurokapitalmarknaden för tjeckiska kronor gör det möjligt att anskaffa kapital i denna valuta till utmärkta villkor, planerar EIB nu att gå in på den inhemska CZK-marknaden genom ett emissionsprogram för Tjeckien.

POLEN: SYNTETISK ZLOTY KNUTEN TILL DEM

EIB har också genomfört två euro-obligationsemissioner i syntetiska polska zloty (PLN) knutna till DEM. Den första på 100 miljoner PLN med en löptid på 2 år. Den andra emissionen var på 300 miljoner PLN (ca 77 miljoner ecu), med en kupong på 17 % och en löptid på sju år. Det är den längsta löptiden och det högsta nominella beloppet som hittills erbjudits för obligationer i PLN knutna till DEM. Denna typ av emission av syntetiska PLN, där både räntor och inlösen sker i DEM, visar på de internationella investerarnas ökade efterfrågan på investeringar och åtaganden i PLN.

EIB satsar nu på att utveckla de inhemska kapitalmarknaderna, särskilt i Tjeckien, Ungern och Polen, och låta dessa länder få ta del av bankens omfattande finansiella expertis på området.

EMISSIONSPROGRAM FÖR UNGERSKA FORINTER

Ett avgörande steg i denna riktning var EIB:s inrättande av det första emissionsprogrammet i Ungern, med en volym på 20 miljarder HUF (ca 100 miljoner ecu), som var det första i sitt slag i något land i Centraleuropa. Efter att ramavtalet mellan EIB och Ungern ratificerats kunde programmet, som utarbetats i nära samarbete

med alla berörda myndigheter och ungerska banker, göra det möjligt för EIB att emittera HUF-obligationen på den ungerska kapitalmarknaden i en rad olika former, och erbjuda initiativtagare i Ungern lån i HUF.

Samtidigt har banken emitterat 5-åriga obligationer med rörlig ränta knutna till Budapest Interbank Offered Rate (BUBOR). Konceptet är en ny produkt på den ungerska marknaden, som hittills bara erbjudits obligationer med rörlig ränta, knutna till avkastningen på ungerska statsskuldväxlar eller till inflationen. Bankens emission av obligationer med rörlig ränta i Ungern är ytterligare ett exempel på dess roll som banbrytare när det gäller att utveckla nya marknader och fördjupa inhemska kapitalmarknader med nya former av obligationsemissioner.

FINANSIELL EXPERTIS FÖR ATT UTVECKLA INHEMSKA MARKNADER

EIB:s erfarenheter med det ungerska emissionsprogrammet, och liknande program i flera medlemsstaters valutor, kommer att fungera som referens för att inrätta liknande projekt i Polen, i nära samarbete med den polska bankvärlden och berörda myndigheter.

I Ungern, Polen och Tjeckien håller EIB på att snabbt bli en referensemittent. Det är nödvändigt för att bidra till att utvidga, fördjupa och diversifiera redan förekommande marknadsstrukturer och höja dem till samma nivå som nuvarande strukturer inom Europeiska unionen. I syfte att tillfredsställa särskilda önskemål från initiativtagare i andra centraleuropeiska länder har EIB redan kontaktat berörda nationella myndigheter och banker i flera länder, och kan förväntas anskaffa medel i ett ökande antal centraleuropeiska valutor inom en inte alltför avlägsen framtid. ■

BEI EIB
FORUM

1998 LONDON

EIB Forum 1998

Europas utmaning: Investera i sysselsättning - London, 22-23 oktober 1998 -

EIB:s fjärde forum kommer att behandla ett ämne som är av avgörande betydelse för hur den ekonomiska och monetära unionen skall lyckas, och som därför står högst upp på Europeiska unionens politiska dagordning. På tröskeln till den tredje etappen av EMU måste EU uppfylla villkoren för makroekonomisk stabilitet och öka stödet till den europeiska ekonomiska integrationen, samtidigt som unionen står inför en fortsatt hög arbetslöshet. Utifrån detta fastställde Europeiska rådet i Amsterdam i juni 1997 en strategi för tillväxt och sysselsättning där främjande av investeringar spelar en viktig roll.

Som Europeiska unionens finansinstitut är EIB starkt engagerad i unionens tillväxt- och sysselsättningspolitik, som den stödjer genom att tillhandahålla långfristiga lån för investeringsprojekt. I syfte att kanalisera en avsevärd del av finansieringen till sunda investeringar inom arbetskraftsintensiva sektorer inrättade banken i mitten av 1997 Amsterdamhandlingsprogrammet. Programmet omfattar en utvidgning av EIB:s låneverksamhet till områden som hälsovård, utbildning och stadsförnyelse, ökad finansiering för sysselsättningsskapande infrastrukturinvesteringar samt tillhandahållande av riskkapitalinstrument för innovativa små och medelstora företag.

Målet för EIB:s forum är att bidra till att granska större europeiska ämnen och – som mötesplats för experter – främja yrkesmässiga kontakter mellan specialister inom de områden som diskuteras. EIB:s forum 1998 kommer att inriktas på förhållandet mellan investeringar och sysselsättning inom Europeiska unionen, med särskild betoning på ämnen som kapitalanskaffning inom EMU och tillgången till riskkapital för innovativa företag.

Bankens eget intellektuella bidrag till diskussionerna vid detta forum kommer bl a att grundas på de praktiska erfarenheterna av Amsterdamhandlingsprogrammets införande.

EIB:s forum kommer att samla mer än 300 delegater från banker och andra finansinstitutioner, industri och fackföreningar, parlament, regeringar, regionala myndigheter, internationella organisationer, universitet och media. Anföranden kommer att hållas av Gordon Brown, finansminister och Förenade kungarikets representant i bankens råd, som håller öppningsanförandet, Renato Ruggiero, generaldirektör i Världshandelsorganisationen, som middagstalare och Mario Monti, Europeisk kommissionär med ansvar för den inre marknaden och finansiella tjänster, som kommer att presentera kommissionens idéer. Bland övriga kända talare, som representerar ett brett spektrum av åsikter inom ekonomi, finans, politik och operativ och vetenskaplig expertis, märks t ex Bernd Pischetsrieder, styrelseordförande i BMW, John S. Monks, generalsekreterare i de brittiska fackföreningarnas förbund, Marc Vienot, ordförande i Parisbörsen EUROPLACE och Salvador García Atance, ordförande i AB Asesores.

Inom EIB är man mycket nöjd med att Europeiska kommissionens tidigare ordförande Jacques Delors skall hålla inledningsanförandet den första dagen, som

ägnas åt investeringars roll i sysselsättningsskapandet. Jacques Delors Vitbok om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning kan betraktas som den ursprungliga "källan" till unionens nuvarande tillväxt- och sysselsättningsstrategi.

EIB:s forum 1998 äger rum samma år som EIB firar sitt 40-årsjubileum och är en uppföljning av de två tidigare, som behandlade regionala frågor: EIB:s tredje forum i Stockholm 1997 handlade om integration och samarbete i Nord- och Östersjöområdet, och det andra – som ägde rum i Madrid 1996 – ägnades åt Europapartnerskap i Medelhavsområdet. Vid EIB:s första forum – som hölls i Amsterdam 1995 – diskuterades den allmänna frågan om den privata sektorns roll i finansieringen av stora infrastrukturinvesteringar. Liksom tidigare (1) kommer handlingarna från årets forum att publiceras och distribueras i stor omfattning, inom och utom EU, till personer som är intresserade av de ämnen som behandlas. ■

(1) Handlingarna från EIB Forum 1997 publicerades i april 1998 och kan beställas kostnadsfritt från EIB:s informations- och kommunikationsavdelning, fax (+ 352) 4379-3189.

Video för att presentera EIB:s 40-åriga verksamhet

1958 **40** 1998
BEI EIB

EIB har producerat en kort videofilm som på ett informativt och underhållande sätt berättar om bankens 40-åriga verksamhet. Filmen är tillgänglig på engelska, franska, tyska, italienska, spanska och portugisiska. Den skiljer sig avsevärt från EIB:s övriga officiella audiovisuella produkter som framförallt är avsedda för specialister inom bank- och finansvärlden, vilka fortfarande kan erhålla filmen "Att finansiera europeisk integration" som banken regelbundet uppdaterar.

Vi hoppas att den nya filmen om bankens verksamhet under 40 år skall nå en större publik. Vi vänder oss särskilt till TV-stationer, handelskammare, Europeiska unionens institutioner och deras representation utomlands, europeiska organisationer, yrkesförbund, universitet och skolor som kan använda den för att "förklara EIB", som är unik såtillvida att den både är en institution inom Europeiska unionen och en bank.

I filmens historiska del, som är uppdelad i fyra årtionden, visas EIB:s verksamhet parallellt med välkända händelser och personer från samma period. I slutet av filmen berättar EIB:s president, Sir Brian Unwin, om Amsterdamhandlingsprogrammet som banken inrättat som svar på resolutionen om tillväxt och sysselsättning, vilken antogs vid Europeiska rådet i Amsterdam i juni 1997.

Filmen blandar effektivt och stilfullt bilder av projekt, verksamhet på kapitalmarknader och "banken i arbete", och betonar dess bidrag till att förbättra levnadsstandarden och livskvaliteten i Europeiska unionen och andra delar av världen.

Utöver den nya filmen om 40-årsjubileet, och den tidigare som vänder sig till branschfolk, håller EIB på att upprätta ett filmbibliotek som skall tillhandahålla filmsekvenser för TV-journalister. Följande kassetter finns för närvarande tillgängli-

ga: EIB:s beslutande organ (bankens råd, styrelsen, direktionen, presidenten), EIB-byggnaden, EIB:s finansiering till förmån för regional utveckling, EIB:s finansiering i Grekland och EIB:s finansiering i Portugal. ■

VHS-kopior (Betacam för TV-kanaler) kan erhållas kostnadsfritt genom att kontakta Sophie Decelle, EIB, 100 Bd Konrad Adenauer, L-2950 Luxemburg, tel: +352 4379 31 35, fax: +352 4379 31 89, e-post: S.DECELLE@eib.org.

EIB Bulletin är en periodisk tidskrift som utges av Europeiska investeringsbanken. Den utges samtidigt på elva språk (danska, engelska, finska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, spanska, svenska och tyska).

Artiklar och information från denna publikation får fritt återges. EIB är dock tacksam om källan anges och önskar få en kopia på eventuella artiklar.

100, bd Konrad Adenauer
L - 2950 Luxemburg
Tel. 4379 -1 - Fax 43 77 04
H320 Videokonferens 43 93 67

Italienska huvudavdelningen:
Via Sardegna, 38 - I - 00187 Rom
Tel. 4719 -1 - Fax 42 87 34 38
H320 Videokonferens 48 90 55 26

Kontor i Aten:
Amalias, 12 - GR -10557 Aten
Tel. 3220 773/774/775 - Fax 3220 776

Kontor i Lissabon:
Avenida da Liberdade, 144 -156, 8º
P-1250 Lissabon
Tel. 342 89 89 eller 342 88 48 - Fax 347 04 87

Kontor i London:
68, Pall Mall - London SW1Y 5ES
Tel. 0171 -343 1200 - Fax 0171- 930 9929

Kontor i Madrid:
Calle José Ortega y Gasset, 29
E - 28006 Madrid
Tel. 431 13 40 - Fax 431 13 83

Repräsentationskontor i Bryssel:
Rue de la Loi 227 - B -1040 Bryssel
Tel. 230 98 90 - Fax 230 58 27
H320 Videokonferens 280 11 40

Internet <http://www.eib.org>

Fotografier: EIB:s bildarkiv, CE,
Sue Cunningham, Fotostock.

Tryckt på Arctic Silk ("Nordic Swan")
hos Ceuterick, B-3000 Leuven
IX-AA-98-002-SV-C